

[Morten Lange.]

da så sandelig også kunne finde på passende foranstaltninger af den ene eller den anden art. De beskatter og betolder alle de varer, vi sender derned; vi kan vel se på, hvad vi vil gøre ved deres. Det kan sikkert give en rimelig og fornuftig balance. Det synes mig bare, det er lidt konfust og hovedkulds, man kommer med en enkelt kamp-toldforanstaltning i en buket. Det tyder ikke på, at det er det store og geniale handelspolitiske træk. Jeg kunne godt lide at få den plukket ud til selvstændig behandling. Det viser sig også nok til sidst, at det bliver den højtærede udenrigsminister, der må give de fleste besvarelser i denne forbindelse.

Jeg er ganske lidenskabsløs over for lotterigevinstafgiften, fuldstændig. Jeg forstår ikke, at folk er særlig glade ved at spille i lotteriet. Den statistiske chance for at tjene penge på det er og bliver meget lav. Hvis man har så dårligt et statistisk livssyn, at man spiller i lotteriet, er der ikke noget at sige til, at man også bliver beskattet. Den logiske beskatning forekommer mig ærlig talt at være proportionalbeskatningen og ikke de 25 pct., men det skal ikke skille os fuldstændig ad; det er en af de ting, man kan forhandle om.

Hvis man lægger den højere op, har jeg indtryk af, at der er nogen, som kunne sige, at de hellere vil beskattes normalt af gevinsten, og det var vel egentlig ikke meningen. Men som sagt, jeg er virkelig lidenskabsløs over for skat på spil. Det må vistnok siges at være et arbejdsområde, hvor der dog er begrænsede muligheder for at få ekstra penge ind. Hvis den højtærede finansminister også ville finde på et skattelotteri, hvor man simpelt hen spillede på, om man kunne slippe for at betale skat, havde han gjort en ny og dristig opfindelse, men jeg vil dog mene, at dette hører med til buketens, skal vi sige mere uskyldige dele; til gengæld giver det heller ingen penge.

Og så er der denne opfindelse med præmieobligationslån. Jeg synes ærlig talt, det er en slet idé at lave præmieobligationer. Hvis man skal have obligationer solgt, skal man sælge dem på sædvanlige rentevilkår og ikke med udrækningsfiduser. Det er ikke nogen genial idé efter min opfattelse — og slet ikke i øjeblikket — at prøve at

vove sig ind på obligationsmarkedet med et nyt udbud. Det kan jeg ikke se der kan være noget fornuftigt ved i den finanspolitik, vi får lagt op. Det blev karakteriseret, jeg vil ærlig talt sige næsten bevægende smukt af det ærede medlem hr. Poul Møller, og jeg er i hovedsagen enig med ham i hans betragtning. Jeg kan ikke se, at det kan være nogen fornuftig finanspolitik at købe obligationer med den ene hånd og sælge dem med den anden. Det virker for kantet.

Og så får vi altså at vide, at dette er hverken helt eller halvt nok, så engang i efteråret kommer der en moms, der skal give 400 mill. kr. Jeg kan ikke begribe, at det kan være i dette finansår. Efter hvad jeg hidtil har hørt om den, skulle det være i næste. Det vil altså sige, vi får ikke det kasseoverskud, vi har fået stillet i udsigt, men det yil den højtærede finansminister heller ikke sådan sige for præcist. Jeg har indtryk af, at vi helst skulle tro, vi fik det, og ikke får det alligevel.

Det er ikke nogen charmerende måde at konsolidere økonomien på, den højtærede minister har foreslået os. Det er vanskeligt for mit parti at give nogen støtte, hvis den højtærede finansminister ikke kan finde på én bedre og mere konstruktiv økonomisk politik. Det er ikke det at skaffe pengene, vi har noget imod. Det har vi sagt, og vi har også peget på veje, mere end én vej og mere end én gang, men vejen kan altså også være for tvivlsom. Det forekommer mig unægtelig, at regeringen fortsætter med at føre en VK-politik, som gør det helt forståeligt, at der for venstre og de konservative kun er to udveje: enten at bryde ud i jubelråb over den glimrende regering, vi har, eller, da de ikke kan det, hengive sig til en visnepolitik, hvor regeringen fremsætter deres forslag stump for stump og stykke for stykke. Man har altså kun de to udveje, hvoraf man taktfuldt har valgt visnepolitikens vej. Den er strålet ud af indlæggene denne gang; der er ikke kommet et konstruktivt forslag til noget som helst, måske en lille smule om, at der skulle lidt færre penge i statskassen; det er det eneste, man kan hitte på. Den totale visnepolitik er udbrudt til højre side i dette ting. Så siger man, at venstrefløjten er blevet vægtløs; visnepolitik giver vægtløshed, ideer